

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XXVIII. De Reliquiis, Et Veneratione sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

terquam quod præcipuè curæ suæ sanctæ sollicitudinis plena est, officio valde admodum perpetuè excitetur; proposito etiam sibi exemplo sanctissimi Episcopi Malachiæ accendatur, qui tam vehemènti animi dolore ex eo affectus est, quod culpa sua, mulier quædam, Sacramenti huius gratia fraudata, decesserit, ut totam noctem orando, gemendo, lachrymando, consumpserit; lachrymarumq; vi, quasi maximo imbri, pro oleo sancto, quod non ministravit, mortuam perfuderit. Mane autem exaudiuit Dominus Sanctum suum; ita ut illa è morte, tanquam è somno excitata, è lecto se se erigens, Sacramentum hoc ab eo acceperit; ac deinceps à morbo conualuerit.

DE RELIQUIIS, ET VENERATIONE sanctorum. Tit. XXVIII.

Sanctorum reliquiæ qualiter condendæ, & exponendæ. Cap. I.

V Sanctorum reliquijs, quæ debetur veneratio, & cultus, adhibeatur; statuimus, ut in locis honestissimis, ac decoris vasculis, qua debent religione, asseruentur.

Cum populo, pietatis causa, ostendantur, lumina accendantur.

Ex loculis verò, & receptaculis, ubi conditæ sunt, ne educantur.

Ne temerè exponantur omnium oculis.

Neve questus gratia.

Cetera etiam de reliquijs, quæ in Sacra Tridentina synodo decreta sunt, Episcopus inuiolatè seruari iubeat.

Seff. 25.
in Decr.
de iuoc.
vener. &
reliq. Sā-
ctorum.

In Ecclesijs, ubi corpora, vel membra condita sunt, quo campanarum sonitu, quoque apparatu, sanctorum festi dies solenniter celebrentur. Cap. II.

Sanctorum, qui in domino dormierunt, sacris sepulchris, & reliquijs colentis, & venerandis, eò maxime augetur gloria Dei, quod religiosius illa coluntur: Quo igitur die, sancti alicuius dies festus agitur, si in aliqua vrbe, diæcesive Ecclesia, sancti alicuius corpus reconditum est, sacraue eius membra, Vel aliæ insignes reliquiæ asseruantur; eo die, & significatio detur frequenti campanarum sonitu; & ille Ecclesiæ locus, ubi ea sunt, sacrarum vestium apparatus, & candelarum lumine ornetur; quod ad maiorem cultum diuina officia solennius celebrentur.

Sacræ reliquiæ à quibus, & qualiter recognoscendæ. Cap. III.

Ad ea, quæ de sacris reliquijs superioribus decretis sancita sunt, pro religiosis, illas & recondendi & exequendi, & transferendi, & asseruandiratione, piæq; earundem veneratione, atque cultu, hæc quoque adiungantur.

Profe-

Prosequutio prædictorum. Cap. IIII.

Sanctorum corpora, & sacras reliquias, Episcopus à religiosis peritisq; Sacerdotibus, quos eo potissimum nomine deligat, tum in vrbe, tum in diocesi sua, quibuscunque in Ecclesijs, locisve illa sint, recognosci quamprimum inbeat. Qua in recognitione hæc præstentur.

Prosequutio prædictorum. Cap. V.

Primò, ut scripta, tabulæ, literæ, certi annalium Codices, aliæve cuiusvis generis monumenta, quæ in illis ipsis Ecclesijs, earumve atrijs, aut adibus, aut alijs locis extant, schedulæq; vasculis, arcisve sacrarum reliquiarum affixæ, inclusæve recognoscantur accuratè, & diligenter; vnde illarum, vel translatio, vel collocatio ibi facta cognosci, aut alia eiusmodi notitia eorundem haberi, queat. Testes præterea conquirantur, si qui sunt, qui testimonium dent antiquæ, constantisq; traditionis, ex qua certa earum cognitio constet, aut alia sicut opus erit, id generis diligentia ad rei perspicentiam adhibeat.

Nè reliquiæ conspici, vel effodi possint, qualiter cauendum.

Cap. VI.

Deinde, ut singulæ ipsæ sacræ reliquiæ, quas extare compertum est, ipsa cernantur; ita tamen, ut vbi sub altaribus, alijsve subterraneis eiusmodi locis, corpora sanctorum collocata, recondita ve sunt; nec ostium, neque fenestra insit, vnde inspici queant; non aperiuntur, aut effodiantur; nisi ob causam aliter Episcopus aliquando faciendum censuerit.

Libri annotationum reliquiarum sanctorum, qualiter habendi, & asseruandi. Cap. VII.

Quæ omni recognitione facta, diligentiaque adhibita, librum præcipuum, certumque confici Episcopus curet, in quo singulæ, quæ in Ecclesijs, & Vrbs, & diocesis sunt, reliquiæ sacræ rectè, atque ordine describantur; notatis etiam diligenter non solum ijs ipsis Ecclesijs, vbi reconduntur, sed scriptis etiam, annalibus, tabulis, alijsve monumentis, è quibus illarum testimonium constet. Is verò liber in Archiuo Episcopali, certo loco custodiatur, & asseruetur perpetuo.

Qualiter sacræ reliquiæ nouiter repertæ in libro annotandæ, & ab Episcopo, priusquam exponantur, approbandæ.

Cap. VIII.

c. 2. eo. ti.
in decre.

In eo item libro, rectè referantur, si quas deinceps sacras reliquias comperiri, aut aliunde asportari contigerit; vbi primum ab Episcopo illæ recognitæ, & probatæ sunt. Nec verò sine scripta Episcopi probatione, etiã à Regularibus, & alijs exemptis, vllas nouas reliquias euulgari, aut populo exponi, venerandasve proponi patiatur Episcopus, antequã à se recognitæ, & probatæ

bate

bat & illę sint. Qua in probatione seruet is omnino formā, à Tridentino Concilio ea de re præscriptam.

r. Can. su
præcitat.
Sess. 25.
de inuo.
& vñ. san
ctorum.

Reliquiæ sanctorum non in priuatis ædibus, nec apud laicos, sed in Ecclesia qualiter asseruandæ.

Cap. I X.

Reliquiæ sanctorum ne in priuatis ædibus, neve apud laicos homines, sed in Ecclesia, loco conspicuo bene septo, atque undiq; ornato collocentur, & asseruentur. Atque ita eo loco decenter, ac piè vel arcis, vel capsulis, vel uasibus, loculisve reconditę, includantur; ut & pro illarum ratione, ac pro Ecclesiarum dignitate, & facultatibus, formę, instructionibus hoc nomine editis, præfinit & omni ex parte respondeatur.

Quot clauēs, quibus reliquiarum locus est recludendus, & per quos seruentur. Cap. X.

Is porrò locus duabus saltem clauibus, ijsq; diuersis, claudatur; quarum vnā Episcopus, alteram Rector Ecclesię, vbi sunt, custodiat diligenter. Vbi verò consuetudinis est, ab uniuersitatis, sodalitatibusve hominibus, aut à syndicis, laicis hominibus, clauem etiam teneri; illam tertiam illis permittere poterit Episcopus arbitrati suo.

In priuato oratorio vt teneantur, quando licebit.

Cap. X I.

Liceat tamen aliquando, quibus Episcopus rationabili, & pia causa id concedendum censuerit, asseruare in priuato oratorio, tuto, ornato, ac decenti, eiusdem Episcopi iudicio.

Quando, & quibus clathris ferreis condita sanctorum corpore sapiantur. Cap. X I I.

Corpora sanctorum, quę non sub altari, sed sub Ecclesię pavimento collocata sunt, nisi decentiori Ecclesię loco recondenda Episcopus censuerit; saltem crate ferrea politè, ornateq; confecta, nè pedibus eorum locus irreuerentius tractetur, undiq; sepiantur, atque obtegantur, ex instructionum præscripto.

Quę reliquiarum inscriptiones retinendæ, quęve, & qualiter renouandæ. Cap. X I I I.

Quę reliquię inscriptionem habent, non vetustate consumptam, sed integram, & ex præscripto instructionum nostrarum confectam; ita ut est, illa inscriptio retinetur, & conseruetur. Quarum verò inscriptiones, aliqua ex parte exesę sunt, aut aliàs non ad præscriptum factę; eę, in charta pergamena rectè exaratę renouentur.

Quibus inscriptiones, si non habentur, apponendæ.

Cap. XIII.

Quæ nihil inscriptum habent, sed tamen constat, quorum Sanctorum, sanctarumve illæ sint; ijs singulis nomina propria inscribantur, ad instructionem prescriptam.

Sanctorum reliquiarum, præsertim insignium, memoria, qualiter insculptis literis, in propatulo habenda.

Cap. XV.

Sanctorum reliquiæ, præsertim insignes, & sacra corpora, sacraque membra, quæ ex certis monumentis, in Vlla quavis Ecclesia recondi constat; in tabula ærea, lapideave literis incisa, quo accuratius memoria perpetuo conseruetur; diligenter, ordineque, Episcopi cura describantur: Tum præterea in capelle maioris columna, latereve, aut in gremio Ecclesie, loco aperto, ac perspicuo, ea tabella, parieti calce conglutinata, in omnium conspectu sit.

Reliquiarum monumenta qualiter asseruanda.

Cap. XVI.

Scripta, tabula, & antiqua monumenta, ad illas spectantia, in earundem Ecclesiarum sacristia, Archiuiove reponantur, ubi tutò asseruentur.

Sanctorum vita, & eorum reliquiæ, qua ratione ibidem existant, qualiter conscribendæ. Cap. XVII.

Vniscuiusque Sancti, sancteque, cuius corpus, uel sacra reliquiæ, præsertim insignes, asseruantur, uita, aut martyrij historia, ex probatis auctoribus breuiter collecta, ante recognita, & comprobata, in tabellam, aut in aliquem certum Codicem, charta pergamena exarata, referatur. Qui codex in Ecclesia sacristia certo loco diligenter asseruetur. In illa autem uita breui narratione, omniq; alia, quæ constet, ratione, exponatur deinceps; in extrema, scilicet, parte, ac paucis item uerbis, quo tempore, quoque modo, sacra illa reliquiæ, ed translatæ, uel reconditæ sint.

Sacris reliquijs quando lampas, uel plures iugiter perluceant.

Cap. XVIII.

Sacris autem reliquijs, si Sanctissimo Eucharistie Sacramento non ita propas quidem ea collocata sunt, ut illius lampade harum cultui satisfaciat; lampas propria assidue perluceat: nisi hanc impensam nimiam, & Ecclesie, & populi egestas, Episcopi iudicio, non patitur. Caterum corporibus sanctorum, & reliquijs, Episcopi iudicio insignibus, lampas omnino una semper colluceat. Ubi uerò plures, aut ex legato, seu alia obligatione, usuve adhibentur, aut pro reliquiarum ratione, uel Ecclesie amplitudine, facultatibusve adhiberi Episcopus iusserit, id etiam seruetur.

Ante factas imagines et lampadarum ardentium usus probat in Conc. Nicen. 7. artic. 2. ac 4. Tom. 3.

Sacra

Sacræ reliquiæ à laicis, nec tractandæ, nec quidem tangendæ.

Cap. X I X.

NE sacræ reliquiæ per laicos, etiam cuiusvis ordinis, dignitatis homines, nullo modo tractentur; nec uerò tangantur: cum hoc sacrilegium, ac minus propterea ferendum esse, S. Greg. Pontifex scribat.

Quando, & à quibus illis thurificandum.

Cap. X X.

CUm uerò ab Ecclesiastici ordinis hominibus illæ cum suis loculis, uasculisq; suscipiuntur; ut uel populo ostendantur, uel in altari exponantur, uel in processionibus ferantur; primum illis thurificatio adhibeatur. Si quæ in uia ferantur, tunc Acolytus, Sacerdoti illas ferenti, præeat, qui item thurificet.

Quibus temporibus sacræ reliquiæ exponi possunt.

Cap. X X I.

NE passim omni tempore, sed certis tantum festorum dierum celebritatibus, ut potè in Natiuitate Domini, Epiphania, Pascha Resurrectionis, Ascensione, Penthecoste & eiusmodi, festoq; ipso die exponantur, ostendantur uel, quo illius sancti, cuius reliquiæ sunt, uel Ecclesiæ, in qua reconditæ sunt, celebritas solenni, festoq; officio agitur: tñ præterea quo die ob aliquam causam Episcopus iusserit, concesserit uel. Nullo autem modo unquam illæ ab operimentis, aut à uelis nudæ ostendantur, exponantur uel.

c. 2. eo. in
decretal.

Qualiter, à quibusue, & quomodo indutis sacræ reliquiæ exponantur, & recondantur. Cap. X X I I.

Cum in altari autem exponuntur, hæc seruentur. Primum in illis exponendis, processio per Ecclesiam, ubi illæ sunt, ab eiusdem clero agatur, certo luminum numero adhibito. Rursus idem præstetur, cum reconduntur.

A Sacerdote, qui in illa Ecclesia digniorem locum Sacerdotalem obtinet, nisi aliquando Episcopus ipse id munus sibi obeundum censuerit, exponantur, & recondantur. Isq; superpelliceo, & stola, uel pluuiali etiam pro reliquiis, Ecclesiæ uel ratione, indutus sit.

Dum exponuntur, & reconduntur, quid canendum, orandumue.

Cap. X X I I I.

Dumq; exponuntur, & item cum reconduntur hymnus, uel de Apostolis, uel de martyribus, uel de confessoribus, uel de uirginibus canatur, prout sunt sancti, sanctorum uel reliquiæ, quæ exponuntur; tum antiphonæ, & alia eiusmodi ad rem accommodata; ultimoq; loco, oratio de sanctis illis: Si uerò sanctus, sancta uel est, cuius proprius hymnus, antiphona, oratio uel extet, illa canatur.

Cum eorum reliquiæ exponuntur, sanctorum historia qualiter populo recensenda. Cap. XXIII.

Cum item exponuntur, de stato eo loco, tabellave supra prescripta, uniuscuiusque martyrium, aut vite historia breuiter explicata, vulgari sermone grauius in populi frequentia pronuntietur: ad quam rem preterea, Sacerdotis, de diuinis illorum sanctorum virtutibus, cælestiq; vita, & rebus per eos fortiter, ac mirifice gestis grauius, breuiq; tractantis, officium, vbi potest, adhibeatur; quod ardentius populi, sacras reliquias spectantis, animi ad omne pietatis studium inflammentur.

Sacris reliquijs in altari expositis, qui cerei, & custodes adhibeantur. Cap. XXV.

a Sancto
rū, quoq;
imagini-
bus lumi-
naria re-
uerenter
accendū-
tur. Cōc.
Nicen. 7.
aliās 2
act. 7. in
decreto
cuius ini-
tium.
b Qui no-
bis, vbi
etiam de
finitur, il-
lis, qua
ad ora-
tio, exhi-
benda.
Tom. 3.

Dum in altari exposita sunt, a candela si fieri potest saltem quatuor, & grandiores accensæ ibi colluceant; ad eorumq; custodiam adhibeatur, qui semper assistat, b vnus, duove, sacris ordinibus initiati; q; moribus probati, ac superpelliceo induti.

Locula sacrarum reliquiarum, per clericos coronis tangi quando permittitur. Cap. XXVI.

Horum verò clericorum, non laicorum opera, ministeriove adhibito, liceat fidelibus pietatis, & religionis causa, coronis sacrarum reliquiarum vascula, loculosve attingere, qua hora Episcopus concessit.

Si alibi, quàm in altari sacræ reliquiæ populo exponantur, quid seruandum. Cap. XXVII.

Cum reliquiæ sanctorum non in altari exponuntur, sed è loco superiori, & aliove, in quo recondita sunt, populo ostendantur; omnis eadem ratio plene seruetur, processione excepta.

Sacræ reliquiæ sine licentia non transferendæ, tuncve quæ seruanda. Cap. XXVIII.

Sacras porro reliquias, de vno in alium locum transferri ne liceat, sine iusta, ac legitima causa, & facultate scriptis ab Episcopo permisa: in qua translatione, si fieri contigerit, seruentur ea, quæ piè, & luculenter sunt tradita à Santo Cardinali Borromeo in suo Quarto Concilio Provinciali, titulo secundo.

Sess. 25.
in decre.
de inuo.
venerat.
& reliq.
sanct. in
fine.

Quæ in nouis miraculis, reliquijsque approbandis, Episcopus vbiuis seruet. Cap. XXIX.

Formam à sacra Synodo Tridentina, miraculis nouis approbandis, & nouis reliquijs resipiendis traditam, Episcopus seruet diligenter in omnibus, etiam regularium, & alijs exemptis Ecclesijs.

Altarium, & imaginum nouitatibus, primisque populi concursibus, pro miraculis, & reliquijs, qualiter Episcopus obstitat, quandoque pro his summum Pontificem consulat. Cap. XXX.

Nec uerò patiatur, causa à se non cognita, & scripto probata, altare propterea erigi, aut imagines ullas extra morem ornari, uotave, aut oblationes suspendi, aut quicquam noui ea in re, omnino geri. Sed quia plerunque fit, ut uulgi concursu, populiq; clamore, aliquid pro miraculo, aut sacra reliquia euulgetur, quod re uera non est, studeat Episcopus hoc summopere, ubi eiusmodi occasio se obtulerit, ut primis illis uulgi clamoribus piè obstitat, donec rei ueritas, legitimè comprobata constet. Si quis uerò dubius, aut difficilis abusus, sit extirpandus, uel omnino aliqua de ijs rebus grauior quæstio incidat, Episcopus nihil inconsulto Sanctissimo Pontifice, nouum, aut in Ecclesia hætenus inuisitatum decernat.

Vbi sacra insculpi, pingi, effingi que prohibentur.

Cap. XXXI.

Quod de sacrosanctæ crucis effigiæ aliàs per nos sancitum est, itidem interdicitur sit, sacras alias, scilicet, imagines, ac sanctorum, sanctarumue, sacrorumue mysteriorum figuras, & significationes, in uollo quouis humi strato, pauimento, aut loco sordido, etià extra Ecclesiã, insculpi, pingi, effingiue.

Inf. de
Ecclesijs
edifican.
cap. 5.

Quando brutorum effigies in Ecclesia non habendæ.

Cap. XXXII.

Effigies iumentorum, canum, aliorumue brutorum animalium, in Ecclesia ne fiant: cum aliquid inhonestum, aut profanum in ea apparere nefas sit, ex Concilij Tridentini sanctione, idq; planè etiam septima Nicena synodo Oecumenica uetitum sit.

Sess. 25.
in decret.
sup. cita.

Si uerò historia sacre expressio, ex sanctæ Ecclesiæ Matris consuetudine, aliter quandoq; fieri postulat; hoc sanè non uetatur.

Indecora pingentes, uel sculpenes, qualiter puniendi.

Cap. XXXIII.

Pictoribus, & sculptoribus grauis multa, ac pœna, etiam interdicti ab Ecclesia, Episcopi arbitrati, proposita sit; si quid inordinate, aut preposterè, aut tumultuarie accommodatum, si quid profanum, aut inhonestum pixerint, aut assinxerint, contra eiusdem Concilij Tridentini decretum.

Rectores, si contra præscriptum, in eorum Ecclesijs imagines permiserint, qualiter puniendi. Cap. XXXIIII.

Rectoribus etiam Ecclesiarum, qui ullam sacram imaginem insolitam, contraq; illius Concilij sanctionem, in suis Ecclesijs, etiam exemptis,

poni permiserint, pena etiam excommunicationis, multatave constituta sit, arbitratu Episcopi, pro ratione culpæ irroganda.

Imagunculæ, quæ altaribus non adhibendæ. Cap. XXXV.

Imagunculæ illæ parvulæ, fictili opere affectæ; si ita fuco, aliq; apparatu concinnatæ sint, ut Episcopi iudicio, vanitatem præferre, aut offensivam præbere videantur; a d altare ne adhibeantur in posterum.

Vetustate, vel aliter imagines exesæ, qualiter renouandæ, vel delendæ. Cap. XXXV.

Si quæ sacræ tabulæ, imaginesve pictæ, nimia vetustate, carie, situ, aut sordibus penè deletæ, indecenti aspectu sunt; eas Episcopus pia, religiosaq; pictura, ab ijs quorum interest, renouari iubeat; aut, si id non potest, omnino deleri.

Quæ tabulæ imaginum, & qualiter comburendæ, & earum cineres reponendæ. Cap. XXXVII.

Ne tabulæ, sanctorum imaginibus expressæ, vetustate consumptæ, in vilis, & sordidum, profanumq; usum conuertantur; sed, ut de altaris pedibus, ac uelis, a temporis usura penè confectis, Beati Clementis Pontificis, & martyris decreto, sancitum est; in ignem conijciantur: Tum cineres præsertim, ne pedibus inquinentur, in pavimenti fossis collocentur.

Imagines sculptæ quæ, & ubi, sub solo collocandæ. Cap. XXXVIII.

Imagines quoq; sacræ sculptæ, si deformatæ sint, amoveantur; & sub pavimento Ecclesiæ, aut saltem sub cæmeterij solo collocentur.

De sanctorum intercessione eorumque, & sacrarum reliquiarum, ac imaginum veneratione, populus qualiter sit erudiendus. Cap. XXXIX.

Curet præterea, atque adeo efficiat Episcopus, ut & per se, & per alios, Theologiæ scientia peritos; ac illos in primis, qui illius interpretandæ, aut populi docendi munus, in vna quavis Ecclesia quouis modo sustinent; fidelibus accuratè, enucleatèq; exponantur quæcunque, & de sanctorum intercessione, inuocatione, & atque cultu, & de sacrarum reliquiarum imaginumq; ueneratione, & de historijs mysteriorum nostræ redemptionis, pictura, aliave similitudine expressis, eos, instrui, doceriq; Tridentina Occumenica synodus iussit. ^d

qui ab initio, Deo placuerunt, anathema.

^e Quantum afferat utilitatis sacrarum pictura imaginum, inter cætera, vid. quæ scribuntur in Synod. Nicen. 7. alias. 2. act. 4. de S. Gregorio Nissen. & de B. Asterio, ille enim Historiam Abraham in Gen 22. sapius legendo, certamen intuens, vim lacrimarum effudit. Tom. 3.

^d Decreto supra sæpius citato.

a Silu. in sum. ver. Benedi. n. 7. pa. 1. b Ad hoc pter Cõcil. Trid. Sess. 25. i Decreto superius citato. vi de syno. 7. Nicen. act. j. Cã. 4. Tom. 3. Cuius hæc sunt verba.

Qui ex alo Chri stianũ po pulũ nõ docet, veneratione sancta rã, & honorabiliũ imagi nũ oium sãctorũ,

Sanctorum, quorum reliquiæ insignes, vel altaria, in Ecclesia habentur, qualiter ibidem officium duplex recitetur. Cap. XL.

DE Sancto, cuius sacrum Corpus, aut caput, aut brachium, aut crux, aliæve sacræ reliquiæ, Episcopi iudicio insignes, aservantur; duplex officium fiat, in ea tantum Ecclesia, ubi reconduntur: nec uerò in alijs, nisi regulis Breuiarij Romani id præscribatur, aut alia causa grauis, Episcopi iudicio, insit.

De sanctis item, quorum altaria, in aliqua Ecclesia sunt, duplex in ea tantum Ecclesia fiat: idque, tunc solum, quando, scilicet, ex antiqua probataque consuetudine, uel iusta alia causa Episcopus censuerit faciendum.

Beatorum, scilicet qui nondum in cathalogo Sanctorum ritè non sunt, quando officium non fiat. Cap. XLI.

DE ijs, qui Beati dicuntur, neque Sedis Apostolicæ auctoritate in Sanctorum numero adscripti sunt, horarium diuinarum præcum officium ne fiat; nisi consulta eadem Sede Apostolica, facultateque literis pontificijs concessa.

Sacræ reliquiæ ad ægrotos non exportandæ.
Cap. XLII.

NE sacræ reliquiæ, in Ecclesia, eiusve sacristia reconditæ, è loco, ubi asseruantur, ad ægrotos ullo modo exportentur; ne consuetudinis quidem prætextu.

Qui sacras reliquias extra, vel intra diœcesim, aliò transferunt, vel laicis impertiunt, ac recipientes, qualiter excommunicantur. Cap. XLIII.

NE sine Episcopi concessu, facultateve literis consignata, extra diœcesim sacras reliquias asportari; nec uerò quæ etiam aliunde allatæ sunt, intra diœcesis quoque fines, ab una Ecclesia, eiusve Rectore, etiam de consensu Capituli, alteri Ecclesiæ donari, minus uerò cuiquam Ecclesiastico, aut laico homini eorum particulam aliquam priuatim concedi, tradi, donariue, liceat; proposita excommunicationis pœna, quam subeat, tum is, qui dederit, concesseritue, tum ille, qui acceperit, vel asportarit etiam Ecclesiæ suæ nomine. Idque, omne, quod de reliquijs, neque dandis, neque transferendis, hoc decreto alijs præceptum est; ut regulares etiam, atque exempti seruent; eos in Domino monemus.

De hoc
Bul. speci-
atim.
Greg. P.
XIII.
Feb. 15.
1583.